

РЕШЕНИЕ 2006/617/ЕО НА СЪВЕТА

от 24 юли 2006 година

относно подписването от Европейската общност на Протокола срещу нелегалното придвижване на мигранти по суша, море и въздух, който допълва Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност относно разпоредбите на Протокола дотолкова, доколкото те попадат в обхвата на част III, дял IV от Договора за създаване на Европейската общност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, точка 2; член 63, точка 3 и член 66, във връзка с първата алинея от член 300, параграф 2 и първата алинея от член 300, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

- (1) Елементите на Протокола, които са предмет на компетенциите на Общността, бяха договорени от Комисията с одобрението на Съвета, от името на Общността.
- (2) Съветът нареди на Комисията да води преговори по присъединяването на Общността към въпросното международно споразумение.
- (3) Преговорите бяха успешно приключени и инструментът, резултат от тях, беше подписан от Общността на 12 декември 2000 г. в съответствие с Решение 2001/87/ЕО на Съвета от 8 декември 2000 г.²
- (4) Някои държави-членки са страни по Протокола, а в други държави-членки тече процесът по ратификацията му.
- (5) Настоящото решение не накърнява позицията на Обединеното кралство и Ирландия по Протокола, обединяващ Шенгенското законодателство в рамката на Европейския съюз, както и по Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, представляващ приложение към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, от което произтича, че Обединеното кралство и Ирландия не са задължени по настоящото решение до степен, че то засяга упражняването на външна власт от Общността в сфери, в които нейното вътрешно законодателство не задължава Обединеното кралство и/или Ирландия.

¹ Все още непубликувано в *Официален вестник*.

² ОВ L 30, 1.2.2001 г., стр. 44.

(6) Настоящото решение не накърнява позицията на Дания по Протокола относно позицията на Дания, представляващ приложение към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, от което произтича, че Дания не участва в приемането му и не е задължена по него.

(7) Сключването на Конвенцията беше одобрено от страна на Общността с Решение 2004/579/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г.³, което е условие за Общността да стане страна по Протокола по силата на член 37, параграф 2 от Конвенцията.

(8) Другите условия, позволяващи на Общността да депозира инструмент за одобряване, предвиден в член 36, параграф 3 от Конвенцията и член 21, параграф 3 от Протокола, са изпълнени.

(9) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на част III, дял IV от Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от Общността.

(10) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на членове 179 и 181a от Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от името на Общността чрез отделно решение на Съвета⁴.

(11) Когато депозира инструмента на одобрението, Общността трябва също да депозира декларация относно степента на компетенциите си по отношение на въпросите, регулирани от Протокола по член 21, параграф 3 от Протокола за нелегално придвижване,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът срещу нелегално придвижване на мигранти по суша, въздух и море, представляващ допълнение към Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност, както е изложен в приложение I, се одобрява с настоящото от Европейската общност. Инструментът на Общността за формалното потвърждаване се състои от декларация за компетенции съгласно член 21 параграф 3 от Протокола, както е изложена в приложение II.

Член 2

Настоящото решение се прилага дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на част III, дял IV на Договора.

Член 3

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лице, упълномощено да депозира инструмента на формалното потвърждение, с което да задължи Общността.

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

³ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 69.

⁴ Виж стр. 24 от настоящия *Официален вестник*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2006 година.

За Съвета:

Председател

K. RAJAMÄKI

ПРИЛОЖЕНИЕ I

БЕЛЕЖКА НА ЦПР: НАСТОЯЩИЯТ ТЕКСТ Е ОБН. ДВ. БР.98 ОТ 6 ДЕКЕМВРИ 2005 Г., РАТИФИЦИРАН СЪС ЗАКОН, ПРИЕТ ОТ XXXVIII НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 12 АПРИЛ 2001 Г. - ДВ, БР. 42 ОТ 2001 Г. В СИЛА ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТ 28 ЯНУАРИ 2004 Г.

ПРОТОКОЛ СРЕЩУ НЕЗАКОННИЯ ТРАФИК НА МИГРАНТИ ПО СУША, МОРЕ И ВЪЗДУХ, ДОПЪЛВАЩ КОНВЕНЦИЯТА НА ООН СРЕЩУ ТРАНСНАЦИОНАЛНАТА ОРГАНИЗИРАНА ПРЕСТЪПНОСТ

Преамбюл

Държавите - страни по този протокол,

като декларират, че ефективните действия за предотвратяване и борба срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух изискват широк международен подход, включително сътрудничество, обмен на информация и други подходящи мерки, включително социално-икономически мерки на национално, регионално и международно ниво,

като припомнят Резолюция 54/212 от 22 декември 1999 г. на Общото събрание, в която събранието призовава държавите - страни по този протокол, и Организацията на обединените нации да засилят международното сътрудничество в областта на международната миграция и развитие, за да се обърне внимание на основните причини, породили миграцията, особено онези, свързани с бедността, и да максимизират изгодите от международната миграция за засегнатите лица и да насърчават, когато това е възможно, регионалните и подрегионалните механизми, за да продължи да се отделя нужното внимание на въпроса за миграцията и развитието,

убедени в необходимостта от осигуряване на хуманно отношение към мигрантите и пълна защита на техните права,

като отчитат факта, че въпреки дейностите, предприети по време на други международни форуми, няма универсален инструмент, който да обхваща всички аспекти на незаконния трафик на мигранти и другите свързани с тази тема проблеми,

загрижени от същественото увеличение на действията на организирани престъпни групи в областта на незаконния трафик на мигранти и други свързани престъпни дейности, изложени в този протокол, които нанасят огромни щети на засегнатите държави,

загрижени също така, че контрабандният трафик на мигранти може да изложи на опасност живота и сигурността на засегнатите мигранти,

като припомнят Резолюция 53/111 от 9 декември 1998 г. на Общото събрание, с която събранието взе решение да създаде отворена междуправителствена специална (ad hoc) комисия за целите на разработването на изчерпателна международна конвенция срещу транснационалната организирана престъпност, както и за обсъждане освен всичко друго на международен инструмент, обхващащ незаконния трафик и транспортиране на мигранти, включително по море,

убедени, че допълването на Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност с международен инструмент срещу контрабандния трафик на

мигранти по суша, море и въздух ще бъде от полза за предотвратяването и борбата с това престъпление,
се споразумяха за следното:

I. Общи разпоредби

Отношение към Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност

Член 1

1. Този протокол допълва Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност. Той следва да се тълкува заедно с конвенцията.

2. Разпоредбите на конвенцията се прилагат *mutatis mutandis* спрямо този протокол, освен ако в него не е предвидено друго.

3. Престъпленията, предвидени в съответствие с член 4 от този протокол, се считат за престъпления, предвидени в съответствие с конвенцията.

Цел

Член 2

Целта на протокола е да се предотвратява и води борба срещу незаконния трафик на мигранти, както и да се насърчава сътрудничеството между държавите - страни по този протокол, за тази цел, като в същото време се защитават правата на мигранти, обект на нелегален трафик.

Употреба на термини

Член 3

За целите на протокола:

(а) "незаконен трафик на мигранти" е осигуряването на незаконно влизане на лице в някоя от държавите - страни по този протокол, където това лице няма гражданство или постоянно пребиваване, с цел получаване, пряко или косвено, на финансови или други материални облаги;

(б) "незаконно влизане" е всяко преминаване на граница, без да се спазват необходимите изисквания за законно влизане в приемащата страна;

(в) "фалшифициран пътнически документ или документ за самоличност" е всеки пътнически документ или документ за самоличност:

(i) който е бил фалшиво изработен или подправен по съществен начин от лице, което не представлява законово упълномощено лице или агенция за издаване на пътнически документи или документи за самоличност от името на дадена страна; или

(ii) който е бил неправилно издаден или придобит посредством лъжлива самоличност, подкуп, принуда или друг незаконен начин; или

(iii) който се използва от лице, различно от собственика на документа;

(г) под "плавателен съд" се разбира всеки един вид плавателен съд, включително траулер и хидроплан, който се използва или може да бъде използван като водно транспортно средство, с изключение на военни кораби, кораб на военноморските сили или друг плавателен съд, притежаван или под управлението от дадено правителство и използван към дадения момент единствено за правителствени нетърговски цели.

Обхват на прилагането

Член 4

Освен ако не бъде постановено друго, този протокол се прилага по отношение на превенцията, разследването и съдебното преследване на престъпленията, регламентирани в съответствие с член 4 от протокола, когато тези престъпления са транснационални по своя характер и включват участието на организирана престъпна група, както и по отношение на защитата на правата на мигранти, обект на незаконен трафик.

Наказателна отговорност на мигрантите

Член 5

По силата на този протокол мигрантите, предмет на незаконен трафик, не трябва да бъдат подвеждани под наказателна отговорност поради факта, че са били обект на поведение, регламентирано с член 4.

Криминализиране

Член 6

1. Всяка от държавите - страни по този протокол, трябва да приеме законодателни и други мерки, които са необходими, за криминализирането по силата на нейното национално право на следните деяния, когато те са извършени умишлено и с цел придобиване, пряко или непряко, на финансови или материални облаги:

- (а) незаконен трафик на мигранти;
- (б) когато е извършено с цел подпомагане на незаконния трафик на мигранти:
 - (i) фалшифициране на пътнически документи или документи за самоличност;
 - (ii) доставяне, осигуряване или притежаване на подобен документ;
- (в) позволяване на лице, което не е гражданин или постоянно пребиваващ, да остане в засегнатата държава, без да са спазени необходимите изисквания за законно пребиваване в държавата чрез средствата, посочени в буква б) на този параграф, или чрез други незаконни средства.

2. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да приеме съответното законодателство или други мерки за третиране като правонарушение на следното поведение:

- (а) опит за извършване на правонарушение съгласно параграф 1 на този член;
- (б) участие като съучастник в правонарушение, посочено в параграф 1(а), (б), (i) или (в) на този член и по силата на основните концепции на нейната правна система, участие като съучастник в съответствие с параграф 1 (б) (ii) на този член;
- (в) организиране или подбуждане на други лица да извършат правонарушение, посочено в параграф 1 на този член; или

3. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да приеме такива законодателни или други мерки, които да третират като утежняващи вината обстоятелствата при правонарушение по силата на параграф 1 (а) и (в) на този член и съгласно основните концепции на нейната правна система - обстоятелствата при правонарушенията по силата на параграф 2 (б) и (в) на този член:

- (а) които застрашават или биха застрашили живота или безопасността на засегнатите мигранти, или
- (б) които водят до нечовешко или унижително третиране, включително и експлоатация на такива мигранти.

4. Този протокол не трябва по никакъв начин да спира държавите - страни по протокола, от приемането на мерки срещу лице, чието поведение представлява криминална проява по силата на тяхното вътрешно законодателство.

II. Нелегален трафик на мигранти по море

Сътрудничество

Член 7

Държавите - страни по този протокол, се задължават да си сътрудничат в най-голяма степен за предотвратяване и противодействие на незаконния трафик на мигранти по море в съответствие с международното морско право.

Мерки срещу незаконния трафик на мигранти по море

Член 8

1. Всяка държава - страна по този протокол, която има основателни причини да подозира, че плавателен съд, пътуващ под нейния флаг или претендиращ за национален или който няма националност, или който пътува под чужд флаг, или отказва да покаже флаг, действително е регистриран под националността на потърпевщата държава - страна по протокола, е замесен в нелегален трафик на мигранти по море, може да се обърне за съдействие към други страни участнички за забраняване на употребата на плавателния съд за тази цел. Държавите - страни по този протокол, към които са се обърнали за съдействие, трябва да окажат такова в рамките на наличните средства, с които разполагат.

2. Всяка държава - страна по този протокол, която има основателни причини да подозира, че плавателен съд, упражняващ свободата на корабоплаване в съответствие с международното право и пътуващ под флага или показващ отличителни знаци за регистрация на друга държава - страна по протокола, е замесен в нелегален трафик на мигранти по море, има право да уведоми за това страната, на която принадлежи флагът, да поиска потвърждение за регистрация и, в случай че такова бъде дадено, да поиска от страната, на която принадлежи флагът, да я упълномощи да предприеме съответните мерки по отношение на плавателния съд. Страната, на която принадлежи флагът, може *inter alia* (между другото) да упълномощи страната, предявила иск:

(а) да се качи на борда на плавателния съд;

(б) да претърси плавателния съд; и

(в) в случай че бъде открито доказателство, че плавателният съд е замесен в нелегален трафик на мигранти, да предприеме съответните мерки спрямо плавателния съд, лицата и товара, които се намират на борда, така както е упълномощена от страната, на която принадлежи флагът.

3. Всяка държава - страна по този протокол, която е предприела каквито и да било мерки в съответствие с параграф 2 на този член, се задължава своевременно да информира страната, на която принадлежи флагът, за постигнатите резултати.

4. Всяка държава - страна по този протокол, трябва да отговори в най-кратък срок на отправено от друга държава - страна по протокола, запитване, дали плавателният съд, който твърди, че е регистриран или пътува под флага на запитаната страна, има това право, и да изиска пълномощията съгласно параграф 2 на този член.

5. Държавата, на която принадлежи флагът, има право съгласно член 7 на протокола да предостави пълномощия при условия, съгласувани между нея и изискващата страна, включително условия, отнасящи се до съответните отговорности и степента, до която могат да се прилагат ефективни мерки. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да не предприема каквито и да било други мерки, без да бъде изрично упълномощена от страната, на която принадлежи флагът, освен в случаите, в които това е наложително за

предотвратяване на бъдеща опасност за живота на хората или последващи опасности от съответните двустранни или многостранни споразумения.

6. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да назначи орган или там, където е необходимо, повече от един орган за получаване и отговор на молбите за съдействие, потвърждаване на регистрацията или на правото на даден плавателен съд да пътува под съответните флагове и упълномощаване за прилагане на съответните мерки. Назначаването на подобен орган трябва да бъде оповестено чрез Главния секретариат до всички останали страни участнички в срок до един месец след назначението.

7. Държава - страна по този протокол, която има основателни причини да подозира, че даден плавателен съд е замесен в нелегален трафик на мигранти и няма националност или може да се заключи, че няма националност, има право да се качи на борда и да претърси този плавателен съд. При наличие на доказателство, което потвърждава това подозрение, тази държава - страна по протокола, се задължава да предприема подходящите мерки съгласно съответното вътрешно и международно законодателство.

Гаранционни клаузи

Член 9

1. В случаите, когато една държава - страна по този протокол, предприеме мерки по отношение на плавателен съд в съответствие с член 8 на този протокол, тази държава - страна по протокола, се задължава:

(а) да осигури безопасността и хуманното отношение към хората на борда;

(б) да има предвид, че не трябва да застрашава безопасността на плавателния съд или неговия товар;

(в) да има предвид, че не трябва да застрашава търговските и правните интереси на страната, на която принадлежи флагът, или на всяка една друга замесена страна;

(г) да гарантира чрез всички налични средства, че всяка една мярка, предприета по отношение на плавателния съд, не застрашава безопасността на околната среда.

2. Там, където се счита, че мерките, предприети по силата на член 7 bis от протокола, са несъстоятелни, трябва да се изплати обезщетение на плавателния съд за всяка нанесена загуба или щета при положение, че този плавателен съд не е извършил никакво действие, което да оправдава прилагането на тези мерки.

3. Всяка една мярка, предприета, приета или приложена по силата на тази глава, не трябва да се намесва или да нарушава:

(а) правата, задълженията и упражняването на юрисдикция от страна на крайбрежните страни по силата на международното морско право; и

(б) правото на страната, на която принадлежи флагът, да упражнява юрисдикция и контрол по отношение на административните, техническите и социалните мерки, отнасящи се до плавателния съд.

4. Всяка мярка, предприета в морски води по силата на тази глава, се извършва единствено от военни самолети или флотилия или от други ясно обозначени или с отличителни черти кораби или самолети, които служат на правителството и са упълномощени да извършват подобни действия.

III. Превенция, сътрудничество и други мерки

Информация

Член 10

1. Без това да нарушава членове 27 и 28 на конвенцията, държавите - страни по този протокол, по-конкретно онези, които имат общи граници или са разположени на маршрути, по които се осъществява нелегален трафик на мигранти, се задължават с оглед постигане на целите на протокола и в съответствие със своето вътрешно законодателство и административни системи да обменят съответната информация по следните въпроси:

(а) изходящ и входящ пункт, както и маршрути, превозвачи и транспортни средства, за които е известно или се подозира, че се използват от престъпни организации, замесени в дейностите, описани в член 4 на този протокол;

(б) идентификация и методи на действие на организациите или престъпните асоциации, за които е известно или се подозира, че са замесени в дейностите, предвидени в член 4 на този протокол;

(в) автентичността и правилния формуляр на пътническите документи, издадени от всяка държава - страна по този протокол, както и информацията относно кражба или свързана злоупотреба на непопълнени пътнически документи или документи за самоличност;

(г) мерки и методи за укриване и транспортиране на хора, незаконно поправяне, копиране, придобиване или друг вид злоупотреба с пътнически документи или документи за самоличност, използвани срещу нелегалния трафик на мигранти, и начини за тяхното разкриване;

(д) законова политика, процедури и мерки за предотвратяване, борба и премахване на дейностите, предвидени в член 4 на този протокол; и

(е) научна или техническа информация, необходима за прилагане на закона и за улеснение на взаимната възможност да се предотврати, разкрива и разследва поведението, описано в член 4 на този протокол, и да бъдат подведени под отговорност замесените лица.

2. Държава - страна по този протокол, която е получила информация, се задължава да спазва всяка молба на страната, която е предала информацията, поставяща ограничения за ползването на тази информация.

Гранични мерки

Член 11

1. Без да се нарушават международните ангажименти във връзка със свободното движение на хора, държавите - страни по този протокол, се задължават да засилят, доколкото е възможно, граничния контрол, който е необходим за предотвратяване и разкриване на незаконния трафик на мигранти.

2. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да приеме законодателни и други подходящи мерки за предотвратяване, доколкото е възможно, на използването на транспортни средства от търговски превозвачи за извършване на престъпленията, предвидени съгласно член 4, параграф 1 (а) от протокола.

3. Там, където това е уместно, и без да се нарушават приложимите международни конвенции, тези мерки трябва да поставят задължително условие към търговските превозвачи, включително транспортна компания или собственик или управител на други средства за транспорт, да проверят дали всички пътници притежават необходимите пътнически документи за влизане в приемащата страна.

4. Държавите - страни по този протокол, се задължават да приемат всички необходими мерки в съответствие със своето местно законодателство в уверение на това, че при нарушение на задълженията, посочени в параграф 3 на този член, ще бъдат предприети съответните санкции.

5. Всяка държава - страна по протокола, се задължава да обмисли предприемането на мерки, които позволяват в съответствие с нейното вътрешно законодателство отказ за

влизане или отнемане на визи на лица, за които се предполага, че са замесени в извършването на престъпленията съгласно този протокол.

6. Без да се нарушава член 27 на конвенцията, държавите - страни по този протокол, се задължават да преосмислят засилването на сътрудничество между органите за граничен контрол, както и създаването и поддържането на преки канали за общуване.

Защита и контрол на документите

Член 12

Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да предприеме необходимите мерки и в съответствие с наличните средства:

(а) да гарантира, че пътническите документи или документите за самоличност, издавани от нея, притежават такива качества, които не позволяват лесната им злоупотреба или незаконно нанасяне на промени, копиране, фалшифициране или издаване; и

(б) да гарантира целостта и защитата на пътническите документи или документите за самоличност, издадени от или от страна на държавите - страни по този протокол, и да предотвратят незаконните им изработка, издаване и употреба.

Легитимност и валидност на документите

Член 13

Държавите - страни по този протокол, се задължават при отправено запитване от други страни участнички и в съответствие с местното законодателство на отправящата запитване държава - страна по този протокол, своевременно да удостоверят легитимността и автентичността на пътническите документи или документите за самоличност, издадени или претендиращи да бъдат издадени от името на питащата държава - страна по протокола, и за които съществува подозрение, че се използват за поведението, предвидено в член 4 на този протокол.

Обучение и техническо сътрудничество

Член 14

1. Държавите - страни по този протокол, се задължават да осигурят или да засилят специализираното обучение за длъжностни лица, работещи в областта на миграцията и свързани с нея области, за предотвратяване на поведението, регламентирано с член 4 на този протокол, и за хуманното третиране на нелегалните мигранти, които са били обект на такова поведение, при зачитане на техните права, изложени в протокола.

2. Държавите - страни по този протокол, трябва да си сътрудничат и при необходимост да работят с компетентните международни организации, неправителствени организации и други заинтересовани организации и елементите на гражданското общество, за да осигурят необходимото обучение на служители на своята територия за предотвратяване, борба и премахване на поведението, описано в член 4 на този протокол, и защита на правата на мигрантите, които са били обект на такова поведение. Това обучение трябва да включва:

(а) подобряване на защитата и качеството на пътническите документи;

(б) разпознаване и разкриване на подправени пътнически или документи за самоличност;

(в) събиране на сведения за криминални прояви, в частност свързани с идентификацията на организации или престъпни групи, за които е известно или за които има подозрения, че са намесени в нелегалния трафик на мигранти, методите за транспортиране на

нелегалните мигранти, злоупотребата с пътнически или документи за самоличност и методи за укриване при нелегалния трафик на мигранти;

(г) подобряване на процедурите за разкриване на лицата, обект на незаконен трафик на отправни и входни пунктове; и

(д) хуманно отношение и защита на правата така, както е изложено в този протокол.

3. Държавите - страни по протокола, които разполагат с нужния опит, трябва да обсъдят възможността за предоставяне на техническа помощ на страните, които често биват използвани като изходни или транзитни пунктове на нелегалния трафик на мигранти. Държавите - страни по този протокол, се задължават да полагат максимални усилия за осигуряване на необходимите ресурси, като превозни средства, компютърни системи и четци за документи, за целите на борбата срещу нелегалния трафик на мигранти.

Други превантивни мерки

Член 15

1. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да предприема необходимите мерки за гарантиране или засилване на ефекта от информационни програми за увеличаване на информираността сред обществото относно факта, че поведението, предвидено в член 4 от този протокол, представлява престъпно деяние, извършвано често от престъпни групи с цел печалба, и че то излага на сериозни рискове засегнатите мигранти.

2. В съответствие с член 31 на конвенцията държавите - страни по протокола, се задължават да си сътрудничат в областта на публичната информация за целите на предотвратяване превръщането на потенциалните мигранти в жертва на организирани престъпни групи.

3. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да насърчава или укрепва, когато това е уместно, програми за развитие на национално, регионално и международно ниво, като отчита социално-икономическите реалности на миграцията и като обръща специално внимание на икономически и социално изостаналите райони, за да се бори по този начин срещу социално-икономическите първопричини, като бедност и недоразвитост, довели до нелегалния трафик на мигранти.

Мерки за защита на мигрантите

Член 16

1. При прилагането на този протокол всяка държава - страна по протокола, се задължава да приема съгласно своите задължения по международното право всички подходящи мерки, включително законодателни, ако е необходимо, за запазване и защита на правата на лицата, които са били обект на поведение, регламентирано с член 4 от протокола, така както е договорено съгласно приложимото международно право, по-конкретно правото на живот и правото да не бъдеш измъчван или подлаган на друг вид проява на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание.

2. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да предприеме съответните мерки за осигуряване на ефективна защита на мигрантите срещу прояви на насилие спрямо тях, независимо дали то е причинено от лица или групи, заради това, че те са били обект на поведение, регламентирано с член 4 на протокола.

3. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да осигури съдействие в рамките на своите възможности на мигрантите, чийто живот или безопасност са застрашени в резултат на това, че са били обект на поведение, регламентирано с член 4 на този протокол.

4. В процеса на прилагане на разпоредбите на този член държавите - страни по този протокол, се задължават да отчитат специалните потребности на жените и децата.

5. В случай на арест на лице, което е било обект на поведение, регламентирано в член 4 на този протокол, всяка държава - страна по протокола, трябва да спазва задълженията си по Виенската конвенция за консулските отношения (ООН, Серия "Договори", том 596, номера 8638 - 8640.), когато тя е приложима, включително задължението да се информира незабавно засегнатото лице за разпоредбите относно уведомяването на и общуването с консулските служители.

Договорки и споразумения

Член 17

Държавите - страни по този протокол, се задължават да вземат предвид подписването на двустранните или регионалните споразумения или оперативните договорености или разбиранията, които целят:

- (а) да въведат най-подходящите и ефективни мерки за предотвратяване и борба с деянията, предвидени в член 4 на протокола; или
- (б) да засилят съответствието между самите разпоредби на този протокол.

Връщане на нелегалните мигранти

Член 18

1. Всяка държава - страна по този протокол, трябва да изрази съгласие да улесни и приеме без забавяне обратното екстрадиране на всяко лице, което е било предмет на поведение, регламентирано с член 4 на този протокол, и което е гражданин на страната участничка или има право на постоянно местожителство в тази държава - страна по протокола, във времето, когато е влязъл нелегално в приемащата държава - страна по този протокол.

2. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава да обсъди възможността за улесняване и приемане на върнати лица, които са имали правото на постоянно пребиваване на нейната територия по времето на влизане в приемащата страна в съответствие с нейното местно законодателство.

3. По молба на приемащата държава - страна по протокола, държавите - страни по този протокол, се задължават без неправомерно или необосновано забавяне да удостоверят дали дадено лице, което е било предмет на поведение, регламентирано с член 4 на протокола, е неин гражданин или гражданин на приемащата държава - страна по този протокол.

4. За да се улесни обратното екстрадиране на лице, което е било предмет на поведение, регламентирано с член 4 на този протокол и което не разполага със съответните документи, страната участничка, чийто гражданин е то или в която това лице има право на постоянно местожителство, се съгласява да издаде по молба на приемащата държава - страна по този протокол, такива пътнически документи или други необходими документи, които да позволят на това лице да пътува и да се завърне обратно на нейната територия.

5. Всяка държава - страна по този протокол, се задължава, въввлечена в екстрадирането на дадено лице, което е било обект на поведение, регламентирано с член 4 на протокола, да предприема необходимите мерки за осъществяване на екстрадицията при системно и надлежно отчитане на сигурността и достойнството на лицето.

6. Държавите - страни по този протокол, могат да си сътрудничат със съответните международни организации за приложението на този член.

7. Този член не следва да влиза в противоречие с което и да е право, присъдено на лицата, които са били обект на поведение, регламентирано с член 4 на този протокол, по силата на националното законодателство на приемащата държава - страна по протокола.

8. Този член не трябва да засяга поетите задължения по силата на който и да било друг приложим договор, двустранно, многостранно или всяко друго приложимо оперативно споразумение, което регламентира, изцяло или отчасти, екстрадирането на лица, които са били обект на поведение, регламентирано с член 4 на този протокол.

IV. Заключение разпоредби

Клауза с уговорка

Член 19

1. Нито една от разпоредбите на този протокол не трябва да оказва влияние върху правата, задълженията и отговорностите на страните и лицата, произтичащи от международното право, включително международното хуманитарно законодателство и международното законодателство за защита човешките права, и в частност, там, където това е приложимо, конвенцията от 1951 г. (ООН, Серия "Договори", том 189, № 25445.) и протокола от 1967 г. (Пак там, том 606, № 8791.) за Статута на бегълците и принципа на неотблъскване, съдържащ се в този текст.

2. Мерките, предвидени в този протокол, следва да се тълкуват и прилагат по начин, който не дискриминира лица поради това, че са били обект на поведение, предвидено в член 4 от протокола. Тълкуването и прилагането на тези мерки следва да бъде в съответствие с международно признати принципи за недискриминация.

Разрешаване на спорове

Член 20

1. Държавите - страни по този протокол, се задължават да полагат усилия да разрешат споровете, произтичащи от тълкуването или прилагането на протокола, чрез преговори.

2. Всеки спор между две или повече страни участнички, произтичащ от тълкуването или прилагането на този протокол, който не може да бъде разрешен чрез преговори в разумен срок от време, трябва по молба на замесените страни участнички да бъде отнесен за арбитраж. В случай че в срок до шест месеца от датата на молба за арбитраж тези страни участнички не могат да постигнат съгласие за избора на арбитражна институция, всяка една от тези страни участнички има право да отнесе спора до Международния съд след отправяне на молба съгласно статута на този съд.

3. Всяка държава - страна по протокола, има право при подписване, ратифициране, приемане или одобряване на или признаване на този протокол да декларира, че не се счита обвързана с разпоредбите на параграф 2 на този член. Останалите страни участнички не следва да се считат обвързани с разпоредбите на параграф 2 на този член спрямо всяка една държава - страна по протокола, която е възразила срещу такова обвързване.

4. Всяка държава - страна по този протокол, която е възразила срещу такова обвързване в съответствие с параграф 3 на този член, има право във всеки един момент да изтегли обратно това възразение чрез уведомление до Генералния секретариат на Обединените нации.

Подписване, ратифициране, приемане, одобрение или признаване

Член 21

1. Този протокол е отворен за достъп за всички страни участнички от 12 до 15 декември 2000 г. в Палермо, Италия, и след това в централата на Обединените нации в Ню Йорк до 12 декември 2002 г.

2. Протоколът е отворен за достъп за подписване от регионалните организации за икономическа интеграция при условие, че поне една страна - член на подобни организации, вече е разписала този протокол в съответствие с параграф 1 на този член.

3. Протоколът е предмет на ратифициране, приемане или одобрение. Документите, свързани с неговото ратифициране, приемане или одобрение, се депозират в Генералния секретариат на Обединените нации. Регионалните организации за икономическа интеграция могат също да депозират своите документи за ратифициране, приемане или одобрение при условие, че поне една страна член е направила това. В документа за ратифициране, приемане или одобрение тези организации се задължават да декларират степента на своите компетенции по отношение на въпросите, учредени чрез този протокол. Подобни организации се задължават също да информират депозитара при промяна на степента на техните компетенции.

4. Протоколът е достъпен за всяка страна или регионална организация за икономическа интеграция, в която поне една страна член участва като страна в протокола. Документите за признаване трябва да бъдат депозирани в Централния секретариат на Обединените нации. По време на признаване регионалните организации за икономическа интеграция се задължават да декларират степента на своите компетенции по отношение на въпросите, учредени чрез този протокол. Подобни организации се задължават също да информират депозитара при промяна на степента на техните компетенции.

Влизане в сила

Член 22

1. Този протокол влиза в сила на 90-ия ден след датата на депозиране на 40-ия документ за неговото ратифициране, приемане, одобрение или признаване, но не може да влезе в сила преди влизането в сила на конвенцията. За целите на този параграф всеки документ, депозиран от регионална организация за икономическа интеграция, не следва да бъде броен като допълнителен към документите, депозирани от държавите - страни по протокола на подобна организация.

2. Спрямо всяка страна или регионална организация за икономическа интеграция, която е ратифицирала, приела, одобрила или признала този протокол след депозирането на 40-ия документ за подобно действие, този протокол влиза в сила на 30-ия ден след датата на депозиране на съответния документ от тази страна или организация или от датата, на която този протокол влиза в сила съгласно параграф 1 на този член независимо кога е това.

Изменение и допълнение

Член 23

1. След изтичане на 5-годишния срок от влизането в сила на този протокол всяка държава - страна по протокола, има право да предложи изменения и допълнения и да ги подаде в Централния секретариат на Обединените нации, които от своя страна ще разпространят така предложените изменения и допълнения до държавите - страни по протокола, и на Конференцията на страните по конвенцията за обсъждане и вземане на решение. Заседанието на държавите, присъединили се към конвенцията по време на Конференцията на държавите, ще положи максимални усилия за постигане на консенсус по всяко едно предложение. При условие че са положени максимални усилия за постигане на консенсус и такъв не е постигнат, за приемането на това предложение се изисква като краен

вариант наличие на 2/3 мажоритарни гласове на присъстващите страни по този протокол, които са гласували на заседанието на Конференцията на държавите, присъединили се към конвенцията.

2. Регионалните организации за икономическа интеграция в рамките на техните компетенции имат право на глас по силата на този член до броя на акциите, отговарящ на броя на държавите - страни по протокола, участващи в този протокол. Подобни организации нямат право да упражняват своя глас при положение, че държавите - страни по този протокол, вече са гласували, и обратно.

3. Предложението за изменение и допълнение в съответствие с параграф 1 на този член подлежи на ратифициране, приемане или одобрение от държавите - страни по този протокол.

4. Предложението за изменение и допълнение, прието в съответствие с параграф 1 на този член, ще влезе в сила по отношение на всяка държава - страна по протокола, 90 дни след депозиране на документа за ратифициране, приемане или одобрение на това предложение в Централния секретариат на Обединените нации.

5. При влизане в сила на това изменение или допълнение то ще се счита обвързващо по отношение на тези страни участнички, които са изразили своето съгласие за това. Всички останали страни участнички ще продължават да се считат обвързани от разпоредбите на този протокол и всички по-ранни изменения и допълнения, които са ратифицирали, приели или одобрили.

Обявяване на невалидност

Член 24

1. Всяка държава - страна по този протокол, има право да обяви протокола за невалиден чрез писмено уведомление до Централния секретариат на Обединените нации. Обявяването в невалидност ще влезе в сила една година след датата на получаване на уведомлението от Централния секретариат.

2. Всяка регионална организация за икономическа интеграция престава да бъде страна по този протокол в момента, в който всяка от неговите страни членки е обявила протокола за невалиден.

Депозитар и езици

Член 25

1. Централният секретариат на Обединените нации е назначен за депозитар на този протокол.

2. Протоколът е издаден в няколко еднакви оригинала - на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански, които ще бъдат депозирани в Централния секретариат на Обединените нации.

В потвърждение на горепосоченото долуподписаните страни, надлежно упълномощени от съответните държави за тази цел, подписаха този протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация относно компетенциите на Европейската общност по отношение на въпросите, ръководени от Протокола срещу нелегалното придвижване на мигранти по суша, море и въздух, който допълва Конвенцията на ООН срещу трансграничната организирана престъпност

Член 21, параграф 3 от Протокола разпорежда инструментът за присъединяване на регионална икономическа интеграционна организация да съдържа декларация, посочваща ръководените от Протокола въпроси, по отношение на които на организацията са прехвърлени компетенции от нейните държави-членки, които са страни на Протокола.

Протоколът срещу нелегалното придвижване на мигранти по суша, море и въздух се прилага, предвид прехвърлените на Европейската общност компетенции, се прилага по отношение на прехвърлените на Европейската общност компетенции, на териториите, на които се прилага Договорът за създаване на Европейската общност и по условията, изложени в Договора, по-специално в член 299 от него и приложените към него Протоколи.

Настоящата декларация не накърнява позицията на Обединеното кралство и Ирландия по Протокола, обединяващ достиженията на правото от Шенген в рамката на Европейския съюз и по Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложени към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

Настоящата декларация равностойно не накърнява позицията на Дания по Протокола относно позицията на Дания, приложена към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

По силата на член 299 настоящата декларация също не се прилага на териториите на държавите-членки, в които споменатият Договор не се прилага, и не накърнява подобни актове или позиции, които евентуално могат да се приемат по Протокола от държавите-членки, заинтересувани от името на и в интересите на тези територии. В съответствие с цитираната по-горе разпоредба, настоящата декларация посочва компетенциите, която държавите-членки са прехвърлили на Общността по Договорите по въпроси, ръководени от Протокола. Обхватът и упражняването на подобни компетенции на Общността поради характера си подлежат на непрекъснато развитие, тъй като Общността продължава да приема правила и регламенти, и Общността ще допълни или измени настоящата декларация, ако това е необходимо, в съответствие с член 21, параграф 3 от Протокола.

Общността изтъква, че има компетенции по отношение на преминаването на външните граници на държавите-членки, като контролира стандарти и процедури при извършване на проверки на хора на тези граници и издава разрешения за визи за предстоящи пребивавания за не повече от три месеца. Общността е също така компетентна по отношение на мерки по имиграционната политика относно условията за влизане и пребиваване и мерки за пресичане на незаконната имиграция и незаконното пребиваване, включително репатрирането на незаконно пребиваващи. Нещо повече, тя може да взема мерки за осигуряване на сътрудничество между съответните отдели на администрациите на държавите-членки, както и между тези отдели и Комисията в горепосочените сфери. В тези сфери Общността е приела правила и регламенти и, когато е извършила това, то е било единствено за целите ѝ да участва във външни мероприятия с трети държави или компетентни международни организации.

В допълнение на гореизложеното, политиката на Общността в сферата на развитие на сътрудничество допълва политиките, следвани от държавите-членки, и включва разпоредби за превенция и борба срещу нелегалното придвижване на мигранти.